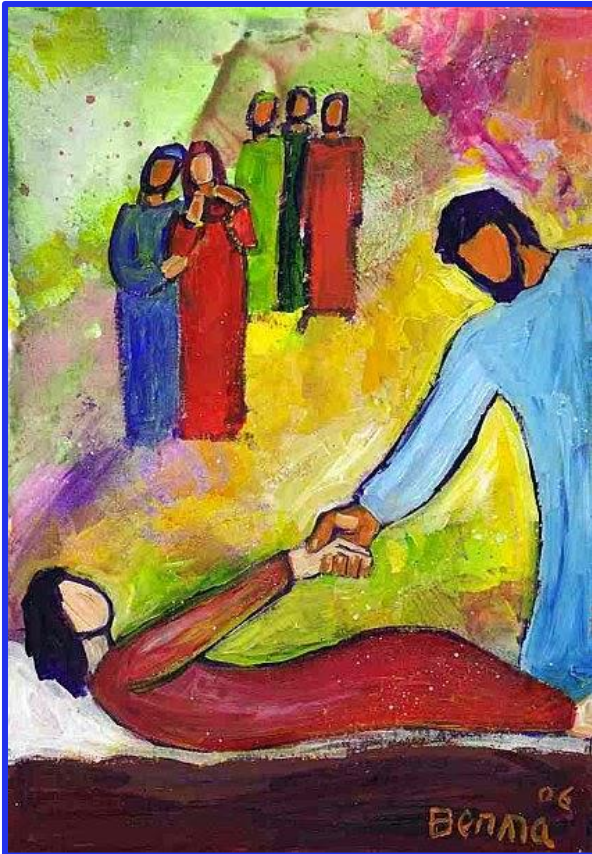


PAASLITURGIE



'HET DOCHTERTJE VAN...'

Ik ben de kleine dochter van Jairus.
Ik lig hier op een veel te grote baar.
De dood zit in mijn ogen en mijn haar,
dat, nu de krul eruit is, zonder zwier is.

Ik mis mijn pop, die nu zij niet meer hier is,
slaapt als ik slaap, de vingers in elkaar.
Ik weet dat twee en twee tezamen vier is,
maar nu ik dood ben, is dat niet meer waar.

Waarom had ik daarstraks ook weer verdriet?
Er zou een man die toveren kon, komen,
mij beter maken, maar toen kwam hij niet.

De mensen op het dak en in de bomen
gingen naar huis, maar ik blijf van hem dromen.
Morgen ben ik de eerste die hem ziet.

Ed Hoornik

Welkom en mededelingen

Na een moment van stilte wordt de kaars aangestoken.
Daarop zingen we 2x:



Begroeting:

Voorganger(V): Ons begin is in de naam van de Eeuwige
Allen(A): Die liefde is en grond van ons bestaan
V: Bron van stilte en licht
A: Die ons draagt van dag tot dag
V: Die in ons leeft en met ons is
A: Alle dagen van ons leven
V: Vrede zij met ons
A: Vrede met de wereld
A: Amen

We zingen vers 1 van 'Dit is een morgen als ooit de eerste' LB 216

1. Dit is een morgen als ooit de eerste,
zingende vogels geven hem door.
Dank voor het zingen, dank voor de morgen,
beide ontspringen nieuw aan het woord.

Gedicht: 'Pasen' van Ida Gerhardt



We zingen vers 2 en 3 van hetzelfde lied

2. Dauw op de aarde, zonlicht van boven,
vochtige gaarde, geurig als toen.
Dank voor gewassen, grassen en bomen,
al wie hier wandelt, ziet: het is goed.

3. Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen,
licht dat ooit speelde waar Eden lag.
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping,
dank opgetogen Gods nieuwe dag.

Een ander Paasverhaal ...

We zingen LB 647 'Voor mensen die naamloos' 1,2 en 3



1 Voor men-sen die naam-loos,
kwets-baar en weer-loos
door het le-ven gaan,
ont-waakt hier nieuw le-ven,
wordt kracht ge - ge-ven:
wij krij-gen een naam.

2. Voor mensen die roepend,
tastend en zoekend
door het leven gaan,
verschijnt hier een teken,
brood om te breken:
wij kunnen bestaan.

3. Voor mensen die vragend,
wachtend en wakend
door het leven gaan,
weerklinken hier woorden,
God wil ons horen:
wij worden verstaan.

Lezing uit het Evangelie naar Marcus

We luisteren naar het lied 'Wie' van Herman van Veen

Overweging

We luisteren naar het lied 'Fiets' van dezelfde zanger

Moment van stilte en inkeer

We zingen een (oud) lente -en opstandingslied



1. Die winter is vergangen
Ik zie des meien schijn
Ik zie die bloemkens hangen
Des is mijn hart verblijd
Zo ver aan genen dale
Daar is 't genoeglijk zijn
Daar zinget die nachtegale
Also menig vogelkeim

2. Sta op als mens van zegen,
verspreider van het licht,
aan wie is af te lezen
de glans van Gods gezicht.
Aan wie is uit te horen
de mildheid van zijn stem.
Sta op als mens van zegen,
geroepene door hem.

Nadat de kaars is gedooft zingen wij 2x:

Licht dat te-rug komt. Hoop die niet ster-ven wil.
Vre- de die bij ons blijft.

Gezamenlijke zegenbede :

Voorganger (V): Over onze harten, over onze huizen

Allen (A): De zegen van God

V: In ons doen en laten

A: De vrede van God

V: In heel ons leven

A: De liefde van God

V: Bij ons vallen en opstaan

A. De dragende handen van God

A. Amen



Voorganger: Anja van de Poppe
Organist: Jan van Garderen